

והקדוש ברוך הוא לא רצה בתשבחות באותו הזמן, כמו ששגיבו (שמות יד) ולא קרב זה אל זה כל הלילה. והוא השתיק אותה מתוך תשבחות האהבה שהתחילה.

צא וראה, פלה שעומדת באהבה לראות בעלה, כשואה אותו, מתעוררת אהבה אליו, ומתחילה לשבח לו. ואם הוא לא רוצה בתשבחות, משתיקה בשתיקה מהתעוררות האהבה שהתחילה. איך שוכף לבה ורצונה?

בין שטבעו כל אותם הסוסים והמרכבות של פרעה בים, וראו ישראל כל אותם גבורות ונסים שעשה להם הקדוש ברוך הוא, שבחו ישראל בארץ תשבחת בשבילה. וקבל אותם הקדוש ברוך הוא, שפתוב (שמות טו) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה. אחר כך כשחזרה הבאר, שבחו ישראל תשבחת בשבילה, שפתוב אז ישיר ישראל את השירה הזאת. בא יהושע ושבח תשבחת בשבילה. באו דבורה וברק ושבחו תשבחת בשבילה.

בין שבנה שלמה את בית המקדש, וכל העולמות היו במשקל אחד, אז היא עוררה אהבה ותשבחת עליונה, ואמרה דברים עליונים אלו של תשבחת ואהבה אליו.

אז הוא, מתוך אהבה ותשוקת הפלה, רצה להזכיר לה אותה שתיקה שעשה לה לשתק, ולא רצה בתשבחת. פתח ואמר, (שיר א) לססתי ברכבי פרעה. כשאותם הסוסים והמרכבות של פרעה היו באים ורודפים אחרי ישראל - דמיתוך רעיתי, השתקתי אותך בהשתקה. דמיתוך, כמו שנאמר וידם אהרן. שמש בגבעון דום.

וקודשא בריך הוא לא בעי בתושבחתא ביהוה זמנא, כמא דתנינן דכתיב (שם יד כ) ולא קרב זה אל זה כל הלילה. ואיהו אשתיק לה מגו תושבחתא דרחימו דשריאת.

פוק חזי, פלה דקיימא ברחימו למחמי לבעלה, כד חמאת ליה, אתערת רחימו לגביה, ושריאת לשבחה לגביה. ואי איהו לא בעי בתושבחתא, משתקה בשתיקו מאתערוותא דרחימו דשריאת. איך שכיף לבה ורעותה.

בין דטבעי כל אינון סוסון ורתיכין דפרעה בימא, וחמו ישראל כל אינון גבוראן וניסין דעבד לון קודשא בריך הוא, שבחו ישראל בארעא תושבחתא בגינה, וקביל לון קודשא בריך הוא, דכתיב, (שם טו א) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי. לבתר כד אהדר בירא, שבחו ישראל תושבחתא בגינה. דכתיב, אז ישיר ישראל את השירה הזאת. אתא יהושע ושבח תושבחתא בגינה. אתו דבורה וברק ושבחו תושבחתא בגינה.

בין דבנה שלמה בי מקדשא, ועלמין הו פלהו בשיקולא חדא, כדין איהי אתערת רחימו ותושבחתא עילאה, ואמרת מילין עילאין אילין דתושבחתא ורחימו לגביה.

כדין איהו, מגו רחימו ותיאובתא דכלה, בעא לאדפורי לה ההוא שתיקו דעבד לה למשתק, ולא בעא בתושבחתא, פתח ואמר, לססתי ברכבי פרעה, כד אינון ורתיכין דפרעה הו אתיין ורדפין אבתריהון דישראל, דמיתוך רעיתי, אשתיקית לך באשתוקא. דמיתוך: כמא דאתמר, (ויקרא י א) וידם אהרן. (יהושע י ב) שמש בגבעון דום.